

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Thứ hai, ngày 05/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 998 “ĐỊNH LÀ TỰ TÁNH VỐN SẴN ĐẦY ĐỦ”

“*Định là tự tánh vốn sẵn đầy đủ*” nghĩa là chúng ta đều có sẵn tâm thanh tịnh. Chư Phật Bồ Tát, Thánh Hiền nhắc đi nhắc lại nhiều lần trong tất cả các Kinh là: “*Tự tánh của chúng ta vốn sẵn thanh tịnh*”. Hiện tại, tự tánh của chúng ta không thanh tịnh là vì những thứ tập nhiễm ở bên ngoài làm cho tự tánh của chúng ta bị ô nhiễm. Tự tánh của chúng ta không bị mất đi mà bị những tập khí, phiền não che mất.

Người xưa nói: “*Nhân chi sơ, tánh bản thiện*” hay “*Tính tương cặn, tập tương viển*”. “*Tánh*” là tự tánh. Tự tánh thanh tịnh của chúng ta đã có sẵn. Tập tánh là do ô nhiễm. Chư Phật Bồ Tát luôn nhìn vào tự tánh thanh tịnh của chúng sanh. Chúng sanh có sai phạm là do tập tánh, do họ không vượt qua được tập nhiễm. Một ngày nào đó, họ quay về với tự tánh vốn định, vốn sẵn thanh tịnh thì họ cũng sẽ là Bồ Tát, là Phật. Thời gian quay đầu có thể là một kiếp hoặc vô lượng kiếp. Nếu chúng sanh gặp được duyên tốt thì chúng ta có thể quay đầu nhanh. Duyên tốt là chúng ta có được Thầy tốt, bạn hiền. Nếu nhiều năm trước tôi không được dịch đĩa Hòa Thượng thì tôi cũng không biết tương lai mình sẽ ra sao! Tôi cũng có một chút thiện căn, tôi muốn mang sở học của mình đi chia sẻ cho mọi người nên tôi có duyên gặp được đĩa của Hòa Thượng. Từ đó, tôi tập trung nghe, dịch đĩa và làm theo lời Hòa Thượng dạy bảo.

Trong đời này, chúng ta có nhân duyên có được thân người tròn đầy, chúng ta gặp được Phật pháp hơn nữa chúng ta lại gặp được pháp môn Tịnh Độ. Đây giống như trong “*Kệ Khai Kinh*” đã nói: “*Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ*”. Chúng ta phải trân trọng những nhân duyên trăm ngàn muôn kiếp mới có được này. Chúng ta đang được học pháp môn Tịnh Độ chánh mạch. “*Tịnh Độ chánh mạch*” là pháp môn Tịnh Độ có sự truyền thừa. Tổ sư Ấn Quang là Tổ sư thứ 13 của Tịnh Độ. Lão cư sĩ Lý Bình Nam học từ Tổ sư Ấn Quang. Hòa

Thượng học từ Lão cư sĩ Lý Bình Nam. Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta bỏ lỡ nhân duyên này thì đời nào kiếp nào chúng ta có thể gặp lại được!”**.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật chuẩn bị giảng **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, rất nhiều Bồ Tát đã đứng dậy bỏ đi. Các Ngài làm ra sự thị hiện đó là chúng sanh đời sau sẽ nhiều người không tin pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta có được nhân duyên khó được mà chúng ta lại không trân trọng, bỏ qua cơ hội một đời này vãng sanh Cực Lạc. Chúng ta vẫn chạy theo những tập khí xấu ác, chìm đắm trong **“tham, sân, si, mạn”**.

Tự tánh của chúng ta vốn sẵn thanh tịnh. Chúng ta quay về với tự tánh thì trí tuệ, đức năng, tướng hảo đều có sẵn. Hiện tại, những thứ đó không hiển lộ vì chúng ta đang đang chìm đắm trong **“tham, sân, si, mạn”**. Có những người luôn **“tự tư tự lợi”** nhưng cũng có những người luôn vì người lo nghĩ, chúng ta nhìn vào hình tướng của một người thì chúng ta có thể nhận ra họ là người như thế nào. Tự chúng ta đã làm biến dạng hình tướng của mình.

Khi Hòa Thượng mới xuất gia, thân hình, khuôn mặt của Ngài gầy gò nhưng khi về già, thân tướng của Ngài ngày càng trở nên phúc hậu. Khi Ngài đi họp Liên Hiệp Quốc, các tôn giáo bạn hỏi Ngài luyện pháp gì mà trẻ đẹp vậy. Ngài nói Ngài chỉ ăn chay và giữ tâm thanh tịnh. Ngài ăn chay, niệm Phật nên Ngài đã hồi phục được thân tướng. Thân tướng của chúng ta đều đang bị biến đổi. Hình tướng của chúng ta đang được biểu lộ qua tập tánh, tập khí, phiền não của chúng ta. Nếu một ngày chúng ta quay trở lại với tự tánh thì hình tướng của chúng ta sẽ trở nên rất đẹp.

Hòa Thượng nói: **“Tự tánh vốn định. Cái định này không phải do tu mà có mà trong tự tánh của chúng ta vốn sẵn đầy đủ”**. Chúng ta tu là chúng ta đang dẹp bỏ đi những tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta dẹp bỏ đi những tập khí, phiền não như **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham sân si mạn”**. Hàng ngày, chúng ta chạy theo những thứ bên ngoài nên chúng ta không thấy được tự tánh vốn tịnh, vốn định của mình.

Hòa Thượng nói: **“Chân tâm là thanh tịnh, không có ô nhiễm. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “Nào ngờ tự tánh vốn sẵn thanh tịnh”. Tự tánh của chúng ta vốn rất trong sạch, không bị ô nhiễm một chút bụi trần”**. Cái **“vốn có”** thì chúng ta dễ dàng khơi dậy. Giống như một đồ vật vốn sẵn có trong nhà kho thì chúng ta có thể dễ dàng tìm thấy. Cái **“vốn không”** thì chúng ta dễ dàng đào thải. Trong tự tánh của chúng ta không có **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”** nên chúng ta có thể loại bỏ những tập khí, phiền não này.

Chúng ta khó loại bỏ tập khí, phiền não vì chúng ta không trị tận gốc. Khi làm cỏ ở vườn, tôi rút ra điều này. Cây rau má chỉ cần một vài đoạn rễ thì chúng sẽ phát triển thành một vườn. Khi làm vườn, tôi phải cuốc đất lên nhật từng cây bỏ vào trong bao. Tôi phải kiểm tra rất nhiều lần để có thể trị tận gốc. Nếu cây rau má phát triển thì các cây khác không thể mọc được.

Người xưa dạy: **“Chúng ta phải đuổi cùng diệt tận tập khí, phiền não của mình”**. Tự tánh của chúng ta vốn định, vốn tịnh nhưng tự tánh của chúng ta đã bị tập khí che lấp. Chúng ta chỉ còn cách là diệt tận gốc tập khí, phiền não của chính mình. Hàng ngày, chúng ta vẫn nhân nhượng để tập khí, phiền não của chúng ta sinh khởi. Chúng ta không trị tận gốc cái **“tham”** mà chúng ta chỉ đối đối tượng **“tham”**. Phật dạy chúng ta: **“Cần tu Giới – Định – Tuệ, diệt trừ tham, sân, si”**. Ngày trước chúng ta tham tiền, tham danh, tham nhà cửa thì bây giờ chúng ta tham Phật pháp.

Tự tánh của chúng ta vốn không có một mây trần nào nhưng tự tánh của chúng ta đã bị tập khí che mất. Tập tánh của chúng ta giống như những loài cỏ dại. Khi tôi làm vườn, gặp cỏ gấu thì tôi phải nhật bỏ từng cọng nhỏ vì nếu không thì chỉ sau vài tháng cỏ sẽ phát triển mạnh thành một vườn cỏ. Người xưa đã nói: **“Nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc”**. Chúng ta phải đuổi cùng diệt tận tập khí, không để tập khí của chúng ta thay đổi hình dạng. **“Tham”** là nhân của ba đường ác. Chúng ta còn **“sân”** thì chúng ta còn nhân đi vào cõi Địa ngục. Chúng ta còn **“si”** thì chúng ta còn nhân đi vào cõi Súc sanh.

Hòa Thượng nói: **“Tự tánh chúng ta vốn thanh tịnh không nhiễm một mây bụi trần. Nếu trong tự tánh của chúng ta có một vật thì tự tánh của chúng ta đã bị dính mắc, vướng bận. Chúng ta giải trừ được mê hoặc, điên đảo thì tâm chúng ta sẽ tự tại. Nhà Phật nói: “Quay đầu là bờ”. Chúng ta từ “tự tư tự lợi” mà quay đầu”**. Chúng ta chưa tự tại vì chúng ta dính mắc vào những tập khí, phiền não. Chúng ta phải từ **“tự tư tự lợi”** quay đầu. Trước đây, chúng ta **“tự tư tự lợi”** thì bây giờ chúng ta hoàn toàn **“hy sinh phụng hiến”**, giúp đỡ chúng sanh vô điều kiện. Chúng ta làm như vậy vì chúng ta muốn làm cư dân của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta còn một chút **“tự tư tự lợi”** thì chúng ta sẽ phải làm cư dân của thế giới Ta Bà. Khi chúng ta còn là cư dân của thế giới Ta Bà thì cơ hội được sinh vào ba đường thiện rất khó mà chúng ta sẽ đi vào ba đường ác.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải từ nơi “năm dục sáu trần” mà quay đầu. Khi chúng ta vừa quay đầu thì chúng ta sẽ quay trở về với chân như bản tánh của chúng ta”**.

Đạo lý này rất ít người hiểu. Chúng ta bị “*danh vọng lợi dưỡng*” trói buộc nhưng chúng ta tưởng rằng chúng ta đang được hưởng thụ. Trước đây chúng ta bị “*tài, sắc, danh, thực, thù*” sai khiến nhưng bây giờ chúng ta phải làm chủ của chúng.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta từ Mê quay đầu về với Giác, từ Tà quay đầu về với Chánh, từ Nhiễm quay về với Tịnh. Phật pháp Đại Thừa gọi quay về chính là buông xả. Chúng ta buông xả trên tâm. Chúng ta không buông xả trên sự. Trên sự chúng ta làm tốt tất cả mọi việc không lưu lại trong tâm***”. Đó chính là quay về với Giác - Chánh- Tịnh. Nhiều người hiểu điều này không rõ ràng. Họ cho rằng quay đầu, buông xả là rời xa gia đình, công danh, sự nghiệp. Do cách hiểu sai lầm này mà nhiều gia đình đang bình yên đã bị tan vỡ. Khi tôi ở nước ngoài, có hai vợ chồng ly dị vì người chồng muốn tập trung tu hành vắng sanh nên anh không quan tâm đến vợ con. Chúng ta buông xả trên sự nhưng trong tâm chúng ta vẫn vướng bận.

Có hai vợ chồng, ban đầu họ sống hạnh phúc nhưng vì người vợ tu hành không đúng pháp nên hai vợ chồng thường xảy ra bất hòa. Sau khi hai vợ chồng ly dị, người chồng lấy một người phụ nữ làm nghề đồng nát. Khi người vợ nghe thấy tin này thì bà bị nhồi máu cơ tim nên chết trên đường đi. Người vợ chỉ buông xả trên sự còn trên tâm không buông xả.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải buông xả trên tâm để tâm chúng ta thanh tịnh, không vướng bận, không dính mắc. Trên sự thì chúng ta phải ghi nhớ: “Phật pháp tại thế gian bất hoại thế gian pháp”. Phật pháp chẳng những không phá hoại mà còn thành toàn cho thế gian pháp. Chúng ta thực hành Tam Phước, Lục Hòa, Lục Độ, mười nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền, chúng ta có Giới – Định – Tuệ thì chúng ta sẽ làm cho thế gian pháp ngày càng tốt đẹp hơn. Đây chính là chúng ta thành tựu cho thế gian pháp***”. “*Tam phước*” là hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư Trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp. “*Lục hòa*” là sáu phép hòa kính Phật dạy để mọi người có thể chung sống hòa hợp với nhau. “*Lục Độ*” là sáu phép tu của Bồ Tát bao gồm: “***Bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định và trí tuệ***”. Phật pháp ở thế gian để làm tốt hơn cho thế gian. Phật pháp không chướng ngại thế gian pháp.

Nhiều người hiểu sai về vấn đề này. Thí dụ, vừa qua chúng ta tổ chức Lễ hằng thuận cho 10 cặp đôi các Thầy Cô giáo, có người cho rằng chúng ta làm như vậy sẽ khiến cho chúng sanh tiếp nối dòng sinh tử. Nhưng nếu chúng ta không tổ chức thì các gia đình cũng sẽ tự tổ chức hôn lễ cho con của họ. Khi họ tự tổ chức lễ cưới thì họ sẽ tổ chức tiệc mặn, họ

không tổ chức tri ân Cha Mẹ, Tổ Tiên. Điều quan trọng là chúng ta làm với tâm như thế nào. Nếu chúng ta làm với tâm “*tự tư tự lợi*”, “*đanh vọng lợi dưỡng*” thì đó là chúng ta đang tiếp nối dòng sinh tử.

Hòa Thượng nói: “***Pháp thân đại sĩ sống ở thế gian, họ hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư Trượng. Họ hành trì rất tốt, viên mãn nhưng trong tâm họ biết rằng: “Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng. Nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh”. Tâm họ thanh tịnh không hề bị dính mắc***”. Trên mặt lý thì tâm chúng ta không dính mắc. Trên mặt sự thì chúng ta mang tất cả những lời Phật dạy để ứng dụng trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta dùng Tam Phước, Lục Hòa, Lục Độ, Mười Nguyện để chỉ đạo khởi tâm động niệm, hành vi tạo tác của mình!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!